

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział stwierdził, że B. K. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, tj. ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w okresach wskazanych w treści. Określono także miesięczne podstawy wymiaru składek za sporne okresy. Decyzja zawierała pouczenie o możliwości wniesienia odwołania w terminie jednego miesiąca od doręczenia decyzji.

/decyzja – akta ZUS k. 94/

Odpis decyzji został doręczony wnioskodawcy w dniu 16.02.2021 r.(wtorek) /odbiór osobisty/.

/potwierdzenie odbioru – k. 84 akt ZUS/

Wnioskodawca reprezentowany przez pełnomocnika w odwołaniu od powyższej decyzji nadanym w dniu 18.03.2021 r wniósł o zmianę decyzji i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania, w związku z jego wniesieniem po ustawowym terminie, ewentualnie o jego oddalenie i zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy z odwołania od decyzji z dnia 30.06. 2010 r. Wniósł także o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odpowiedź na odwołanie – k. 52/

Sąd zważył co następuje

Na mocy art. 477⁹ § 1 i 3 k.p.c., odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Powyższe oznacza, że wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego z uchybieniem miesięcznego terminu powoduje, iż ubezpieczony zostaje pozbawiony prawa do merytorycznego rozpoznania zarzutów co do istoty sprawy, podniesionych w odwołaniu. Dlatego też Sąd stosując art. 477⁹ § 3 kpc, musi ocenić całokształt okoliczności, które spowodowały przekroczenie terminu do wniesienia odwołania, a przede wszystkim aspekt zawinienia składającego odwołanie (choć nie wskazano przesłanki winy jako wykluczającej odwołanie po terminie) oraz ewentualnych przyczyn od niego niezależnych. Ocena, czy przekroczenie terminu było nadmierne oraz czy nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, jest pozostawione ocenie sądu. Sąd ma możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie, przy czym niezbędne jest jednoczesne spełnienie się obu warunków: przekroczenie terminu nie może być nadmierne, zaś jego przyczyna musi być niezależna od odwołującego się (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05, Lex nr 277825).

Przesłanki upoważniające sąd do nieuwzględnienia przekroczenia terminu muszą zachodzić kumulatywnie; mają one charakter ocenny i zależą od całokształtu okoliczności sprawy, w związku z czym nie dadzą się uogólnić.

Podkreślenia wymaga też fakt, iż wobec treści art. 477⁹ § 3 kpc postępowanie szczególne regulowane przepisami art. 477⁸ kpc i następnie, nie zna instytucji przywrócenia terminu w rozumieniu art. 168 i nast. (tak wyr. SA w Rzeszowie z 6.12.1994 r., III AUr 344/94, OSA 1995, Nr 1, poz. 9, post. SA w G. z 6.6.1994 r., III AUz 61/94, PP 1995, Nr 5, s. 46).

W rozpoznanej sprawie wnioskodawca otrzymał odpis decyzji w dniu 16.02.2021r (w odwołaniu błędnie wskazuje na datę 17.02.2021 r) , co własnoręcznie potwierdził. Termin miesięczny zatem upływał z dniem 16.03.2021 roku (art. 112 kc). Odwołanie zostało nadane w dniu 18.03.2021 r , a więc po terminie.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie co prawda opóźnienie nie jest nadmierne, ale wnioskodawca, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika , nie powołał się w odwołaniu na żadne okoliczności uzasadniające przyjęcie, że odwołanie po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego.

Mając wszystko powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. odrzucił odwołanie.

Uwzględniając wniosek pełnomocnika organu rentowego w przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).